

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Τό πανίσχυρο σωματείο τών Καθλών. Γιατί τούς εσύμπερς ή είδολατρεία. Τά θεμικά και άθέμιτα κέρδη τους. Τά σφάλια τών θυσιών που καταλήγουν στις κευρίνες τών καθλών. Γό φηγέ κρέας τών ταυρών. Τα κλεμμένα κρασιά τών Πατρικίων. Ή άυστηρές άπαγορεύσεις τού Χριστιανισμού. Καπηλίοι, δούλοιοι και άγρόται κατά τής νέας θρησκείας. Οι χριστιανοί μικροπωληται και οι μεταπραται. Άγριοι άγώνες αλληλεξοντώσεως, κλπ.

ΝΑΣ από τούς μεγαλειέτους εχθρούς τού χριστιανισμού, κατά την εποχή τής εμφάνισώς του, ήταν ή τάξις τών καθλών. "Όσο κι' άν φαίνεται περίεργο τό πράγμα, εινε γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί, μαζί με μερικους άλλους μικροεταγγελματίας, έφεραν μεγάλα εμπόδια στην άρχη κατά τής εξελίξεως τής νέας θρησκείας, ή οποία προσέκρουε στά σιματέροντά τους. Έπί τής εποχής τών αυτοκρατόρων, ή Ρώμη είχε γίνει σχεδόν ή πρωτεύουσα όλης τής οικονομής και άπειρα πλήθη συνέφερον κάθε μέρα σ' αυτή από όλα τά μέρη τού κόσμου. "Όλες ή εθνικότητες είχαν τούς αντιπροσώπους τον στην αιώνια πόλι. Εύρισκε κανείς εκεί Γερμανούς, Γαλάτας, Έλληνας, Αιθίοπας, Σαρύους και πολλές άλλες φυλές. Λόγω τής μεγάλης αυτής συρροής τών ξένων, ύπήρχε πλήθος ξενοδοχείων στη Ρωμαική πρωτεύουσα. Τά ξενοδοχεία αυτά ηΐξαν διαρκώς. Έπί τής εποχής μάλιστα τών τελευταίων αυτοκρατόρων κατανήσαν να εινε περισσότερα από τά σπίτια τών πολιτών τής Ρώμης! Έκτος τούτου πολλοί άνθρωποι είχαν ε-

χριστιανούς κι' από τά όποια εκέδριζαν άρχεται χριμαται οι κάπηλοι. Τόση μεγάλη μάλιστα ήταν ή άδυστηρή τής εκκλησίας εκείνη την εποχή, ώστε ο νεοφώτιστος χριστιανός Πομπηλιόλας από την Καρχηδόν, εθεώρησε σκόταμο να ύποβάλη στον ιερό Αύγουστινο Δόκλιορο έρωτηματολόγιο σχετικό με τις εκκλησιαστικές άπαγορεύσεις. Τόν ρωτούσε λ. χ. πρώτον, άν ένας χριστιανός εξαντήλημένος άπ την πείνα και μη μπορώντας να προμηθευθή άλλη τροφή, πρέπει να προτιμήσει να πεθάνη ή να φάγη κρέας από θύσιες είδωλολατρών. Δεύτερον, άν άμαρτανή ένας χριστιανός, ο όποιος έδαγε σε φίλιό τραπέζι, χωρίς να τό ξέρη, κρέας από θύσιες. Τρίτον, άν επιτρέπεται να τρώγουν οι χριστιανοί λάχανα ή όπωρικά προερχόμενα από χωράφια, όπου ύπαρχε άγάμα ενός θεού τών εθνικών. Τέτατον, άν επιτρέπεται στους χριστιανούς να πούν νερό από ηγαδάι άπ όπου ήταν προηγούμενος είδωλολάτρης. Άπό αυτές τής έρωτησεις καταλαβαίνουμε πόσο άυστηρά τηρούσαν τους τύπους οι χριστιανοί τής εποχής εκείνης. Αλλά όμως δεν μπορούσαν, φυσικά, να τά βλέπουν με καλό μάτι οι κάπηλοι κι' από τής ηρώσεως πάντοτε έπιμαρηνά να καταπολεμήσουν τή νέα θρησκεία, ή όποια τούς ήταν τόσο ελατηρία. Τό σύνθημα τού άνταγωνισμού τών κατά τών χριστιανών εδότη επί τής αυτοκρατορίας τού Άλεξάνδρου Σεβήρου, όποτε οι χριστιανοί έζητησαν να πάρουν κάποιο άδέσποτο οικόπεδο για να χτίσουν εκεί εκκλησία. Τό σωματείο τών καθλών όμως έζητήθη και ή φιλονεικία τους έλαβε τόσο μεγάλες διαστάσεις, ώστε ηγαγκάστη να επέμβη ο ίδιος ο αυτοκράτορ για να λύση τή διαφορά τους. Ή άπόφαση που έξέδωσε σχετικάς ήταν υπέρ τών χριστιανών και έλεγε επί λέξει ότι σποτισμότερα εινε ή ανέγερσις ναού εις όποιονδήποτε θεόν, παρά καθρησιόν. Έπάνω σ' αυτό τό οικόπεδο χτίστηκε κατόπιν ο ναός τής Άγίας Μαρίας τού Τιβέρεως, ή πρώτη χριστιανική εκκλησία τής Ρώμης. Σ' αυτήν πλέον έμνητον και ή θρησκευτικές τελετές τών χριστιανών, που γινόντουσαν πριν τής κατακομβεί, κάτω από την επιφάνεια τής γης. Καθώς αναφερεί ο πατήρ τής εκκλησίας Ευσέβιος, ή έπιμονή τών χριστιανών να χτίσουν εκκλησία σ' έκενο τό μέρος οφείλετο σε μια παλαια παράδοση, κατά την όποια, όταν γεννηθήτω ο Χριστός στη Βηθλεεμ, ανεβήθησε στο γήρεδο αυτό τού Τιβέρεως άφρονό λαό.

πολλές άλλες φυλές. Λόγω τής μεγάλης αυτής συρροής τών ξένων, ύπήρχε πλήθος ξενοδοχείων στη Ρωμαική πρωτεύουσα. Τά ξενοδοχεία αυτά ηΐξαν διαρκώς. Έπί τής εποχής μάλιστα τών τελευταίων αυτοκρατόρων κατανήσαν να εινε περισσότερα από τά σπίτια τών πολιτών τής Ρώμης! Έκτος τούτου πολλοί άνθρωποι είχαν ε-

Αλλωστε τό παράδειγμα τό εδωκαν κάποτε κι' οι ίδιοι οι αυτοκράτορες. Γι' αυτό λοιπόν ο άρχιμύς αυτών τών ανθρώπων, που άνομιζόνται άπ την ιστορία γενικάς κι' άπ τήν όλην, είχε αίσθηθη καταπληκτικά και στο τέλος έφτασε να άποτελούν αυτοί μόνοι... Ιδιαίτερο κέρτος! Καθώς αναφερόνται οι σύγχρονοι ιστορικοί, οι περισσότεροι από τούς καθήλους αυτούς ήταν κλέφτες και άνιηθίοι, συχνά δε ελάβαιναν μέρος σε άπαγορεύς, δηλητηριάσεις, δολοφονίες και άλλα εγκλήματα. Τό ζήτημα όμως που μάς ενδιαφέρει σήμερα εινε γιατί καταπολεμήσαν τόν χριστιανισμό και τί μέσα μεταχειρίστηκαν γι' αυτό.

Έν πρώτοις πρέπει να σημειώσετε ότι τό μεγαλύτερο μέρος τών καθλών εξακούσε δύο επαγγέλματα συγχρότως. Έπειδή τό καταστημάτά τους τής περισσότερες φορές βρισκόνταν κοντά στους ναούς και στά άμφιθέατρα, ο κάπηλος εκτός τής τακτικής τών εργασιών εθεώρησε και φυλάγαν τά θηρία τού άμφιθέατρου. "Όταν κανένας εισεβήσε είδωλολάτρης ήθελε να προσέφη θυσία στους θεούς ένα ζώο, ο κάπηλος φορούσε την ιεροτική στολή του και εκτελούσε τή θυσία μέσα στο ναό, καιγόντας τά σπλάχνα τού ζώου. Άμέσως έπειτα μετέφερε τό σφάγιο στο ξενοδοχείο, όπου τό έμαγειρευε και τό σερβίριζε στους πελάτες του. Άν κάποιον ήταν φρέσκιας τών θηρίων, έπαυσε τά πτώματα τών ταυρών που έφρονέιτο στο άμφιθέατρο από τούς ταυρομάχους, τά έμαγειρευε κι' αυτά και τό σερβίριζε στους πελάτες τού έστιατορίου του, οι όποιοι τά έτρωγαν με μεγάλη όρεξη, άφού μάλιστα τό κρέας τούς έστοχιζε και πολύ φτηνά. Για νάχουν άκόμη καλό κρέας οι κάπηλοι, έδωροδεζούσαν τούς ύπηρέτες τών πατριών και κατόρθωναν να προμηθευοντά άπ' αυτούς άντι ετελεσεστάς άμοιβής εκλεκτό κρέας τής Σαβίνης ή τού Φαλέου, τό όποιον διετημάσαν καταλλήλως με τούς ανθρώπους των. Κ' έτσι οι πελάτες τών ήταν υπερέφρανοι γιατί έπιαν κρέας, που ούτε στο τραπέζια τών πλουσιών δεν ύπήρχε. Κατ' αυτών τών τρόπων και οι κάπηλοι είχαν μεγάλη κέρδη δίχως πολλή κόπο και ο όχλος γιεντούσε με λίγα χριμαται.

Οι κάπηλοι και μετά τόν τελικό θρίαμβό τού χριστιανισμού εξακολούθησαν να τών καταπολεμούν με όλες τους τίς δυνάμεις. Γι' αυτό τούς βλέπουμε στα 390 να έγείρονται είδωλα και να φιλοξενούν στα ξενοδοχεία τους τούς εκδιωχθέντας Ιερείς τής Ρέας και τής Νεμεώσεως. Τά καθήλεια ύπήξαν τό τελευταίο καταφύγιο τών άρχαίων θεών και τών Ιερέων τής άρχαίας θρησκείας, οι όποιοι έξεδιώχθησαν άργότερα από αυτά υπό τών κλητήρων τών χριστιανών αυτοκρατόρων, όπλιωμένων με ράβδους και με πέλεκυς.

Έπίσης μεταξύ τών πρώτων όσοδόντων τού χριστιανισμού εχθρών πρέπει να συγκαταλεχθούν και οι μεταπρατές και οι μικροεργοί. Ατία αυτής τής πολεμικής εινε τό κήρυγμα τής λιτότητας τών οπαδών τής νέας θρησκείας, οι όποιοι δεν ήνεχόντο καμιά ποινέτιες και καμιά περιττή δαπάνη. Κ' έτσι έμειναν χωρίς έργασια πολλά είδη επαγγελματιών, όπως οι έμαγαθφοί, οι χρυσολάται, οι άρματωπάλοι, οι χρυσόχοι, οι κομμωται και άλλοι, οι όποιοι προσέφεραν πολλές ύπηρεσίες στους εθνικούς. Ένας λόγος για τόν όποιο έζημιώνονταν οι παραπάνω επαγγέλματα στην εξάσκηση τής έργασίας των ήταν και ο έξής: Οι πρώτοι χριστιανοί Ιερείς, οι όποιοι κατά κανόνα ήταν φτωχοί και εκτός αυτού δεν είχαν δικαίωμα να ζητήσουν ούτε την ελαχιστή άμοιβή για τίς ύπηρεσίες των, αναγκαζόντουσαν, για να ζήσουν, να πουλουν διάφορα πράγματα χριμαται στον κόσμο. Έπειδή δε αυτοί τά έδωκαν φτηνότερα από τούς μεταπρατές, ο κόσμος προτιμούσε να αγοράζη άπ' αυτούς, στους όποιους άλλωστε είχε και περισσότερη έμπιστοσύνη. Έκτος αυτού τού Ιερείς τών χριστιανών τούς υποβοήθησε και ο ίδιος ο αυτοκράτορ Κωνσταντίνος, ο όποιος από ύπερβολική αγάπη πός την εκκλησία άπλήλασε πάντοτε δημοσίον φόρον τά είδη που πουλούσαν. Οι εθνικοί μεταπρατές δεν μπορούσαν φυσικά να τά βγάλουν πέρα με τούς χριστιανούς σ' αυτό τό συναγωνισμό κι' αναγκαστήκαν ν' άποσπώθούν σιγά σιγά άπ την αγορά.

Σ' αυτό τό σημείο λοιπόν βρισκόνταν τά πράγματα, όταν έφάνηκε ο χριστιανισμός, ο όποιος ήθελε σε αντίθεση, άμέσως άπ την άρχη, με τά συμπεριφορά τους. Οι κήρυκες τής νέας θρησκείας άπληροειαν στους πιστούς να συλλάβουν σ' αυτά τά ξενοδοχεία, όπου έτρωγαν κρέατα προερχόμενα από είδωλολατρικές θύσιες. Έπειτα από λίγον καιρό οι ιεροκήρυκες άρχισαν να ζητούν την καταργηση κι' αυτών άκόμη τών επικηδείων σωματείων, τά όποια συνθηδόνταν ως τότε άπ τούς

Τό περίεργο όμως εινε ότι ο χριστιανισμός δεν έδωκε καμιά άλληρη ούτε στην αναριθμητά μάζα τών δούλων, τούς όποιους επί τέλους έφρασε να συγκανήση τό κήρυγμα τής ισότητος

